

HARCOS BÁLINT

SZÉRIA

35

Hó-
esés.

Millió –

(„Őt se.”)

(lépsz egyet, és

darabokra hullik –

egy lepel
sem foghatja fel

(össze)

El – *innen a túlig.*

36

Fehér.

papír –

„Nem úr.”

rejt, belül –

(*felé...
feléred...*)

„Ha írsz,
a kint rekedt fehéret

– olvasd.”

A hó alatt)A hó.) Odvas.

37

...hogyha

a kő
hordja

(a majd
belőle is felépülő

kupola

(és fényoszlopa

„Ketten.
...pázmaként heversz előttem.”

magasba nő(

a kő A kő

kihajt

38

Belül.

„A két test egymásba merül,”

kék
ég

„föle dől

)a leglágyabb
idomok

a hősötétből,

...el, kezével, hessenti:
„ahogy még engem senki...”

(„Ez az ágyad(?)”

egy óra: egy tél

„Ne váljunk ketté.”

hangot.(„Egy hangot magamból *kidobok.*”

39

vaskonténert sikál

,szikár

fény

egy tenyér

szemet árnyékol

már-nem-látott vidék, már-nem-, már-, néhol

meddőhányók, salak

,szavak

(„A fejemet lehajtom”)

préselve ki egy ajkon

40

és világít:

a sötétség testéből kiválik

egy „sudár nyaláb”

és az árnya: láb,

kéz, fej

és elkészül az egésszel

és távol a „külső kintől”

mert nem kintről

szűrődik be

így *(ferditve*
mert kezdet nélküli
és megszüli

41

Szél futtat –
(„amikor elaludtak,
)*ketten*
„Fölébredtem
...ott
a halott
ütés

„állt a TORZÓ
a ködbe nőtt
(porzó
fény szitált (*itt*
a szemük, és
és kiválik
„még mielőtt –

42

Ében)
Igen, igen, igen:
ott a köveiben
ÉPÜLET („alul, a...”

...a tövében
te látsz engem, Luna.

Te fogysz, én növekszem.
De nem látnak a kövek sem.

hold,
hol

a határa?

(betűt... „az éjszaka falára”???)

Igen, igen, igen:
ott a szemeiben.

43

HALLJUK
(,mint a varjút,
*az ő*s-kopottat,
a csőrével kopogtat
:á l t a t
(vakon
az ablakon)
minket :minket szobába zártak.